

Sygn. akt I CNP 11/09

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi H. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego,
z dnia 7 lutego 2007 r., wydanego
w sprawie z wniosku H. K.
przy uczestnictwie J. G., L. G. i H. R.
o podział majątku dorobkowego i częściowy dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego wydanego w sprawie V CZ 304/07 w dniu 7 lutego 2007 r., oddalającego jej zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji z dnia 12 października 2006 r. o odrzuceniu apelacji wnioskodawczyni od postanowienia z dnia 27 lipca 2006 r.

Wskazała między innymi, że poniosła wymierną szkodę, bowiem po kilkunastu latach procesowania się, na podstawie wadliwie interpretowanej procedury została skutecznie pozbawiona swojego prawa do spadku po rodzicach, a jej szkoda to minimum: a/ wartość mieszkania (odrębny lokal na parterze); b/ równowartość nakładów S. G. ojca wnioskodawczyni na nieruchomości J. G. matki wnioskodawczyni wstępnie wyceniona na kwotę 103 500 zł (wartość udziału wnioskodawczyni); c/ pominięty przez Sąd Rejonowy surogat majątku odrębnego ojca wnioskodawczyni na majątek odrębny jej matki, nie objęty, mimo wniosku, wyceną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jednym z konstrukcyjnych wymogów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez jego wydanie. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy wymaganie to jest spełnione, jeżeli skarżący przedstawi w wyodrębnionym wywodzie prawnym, że określona szkoda została wyrządzona przez wydanie zaskarżonego orzeczenia, wskaże jej wysokość, czas powstania, postać i rodzaj oraz wykaże związek przyczynowy z wydaniem zaskarżonego orzeczenia, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające to oświadczenie (między innymi: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16, z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, nie publ., z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia powyższych wymagań bowiem nie tylko nie wskazuje czasu powstania ani postaci szkody oraz dowodów na jej powstanie, lecz nawet nie określa jej wysokości ani związku przyczynowego z wydaniem

zaskarżonego postanowienia. Jest to tym bardziej konieczne, że, jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy, źródłem szkody może być wydanie orzeczenia merytorycznego, a nie postanowienia o odrzuceniu apelacji od tego orzeczenia, ani o oddaleniu zażalenia na odrzucenie apelacji, zaś niezgodne z prawem zamknięcie drogi do instancji odwoławczej, dokonane orzeczeniem formalnym, uprawnia stronę do złożenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji (między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2006 r. V CNP 86/06, nie publ., z dnia 5 grudnia 2006 r. II CNP 92/06 nie publ. i z dnia 28 grudnia 2006 r. IV CNP 120/06, nie publ.).

Uznając zatem, że skarga nie spełnia wymagań art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił ją na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.